

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 3To/90/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3118010525
Dátum vydania rozhodnutia: 05. 12. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Dušan Krč-Šebera
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2018:3118010525.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu JUDr. Dušana Krč-Šeberu a sudcov JUDr. Michala Antalu a JUDr. Romana Hargaša v trestnej veci proti obžalovanému G. T. pre prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Tr. zák., na verejnom zasadnutí dňa 05. decembra 2018 prejednal odvolanie prokurátora Okresnej prokuratúry Trenčín proti rozsudku Okresného súdu Trenčín, sp.zn.2T/41/2018 zo dňa 14. augusta 2018, a takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. sa odvolanie prokurátora **z a m i e t a**, pretože nie je dôvodné.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Trenčín zo dňa 14. augusta 2018, č.k.2T/41/2018-172 bol obžalovaný G. T. podľa § 285 písm. a/ Tr. por. oslobodený spod obžaloby Okresnej prokuratúry Trenčín sp.zn.1Pv/782/17/3309 zo dňa 11.04.2018 pre prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Tr. zák. s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c/ Tr. zák. na skutkovom základe, že

dňa 18.10.2017 v čase od 21.00 hod. do 23.30 hod. v F. na ulici M. A. č. XX v byte č. X a v spoločných priestoroch bytového domu pod vplyvom alkoholu o vulgárnom osočovaní a nadávaní poškodenej svojej priateľke N. H., bytom F., I. H. č. XXXX/XX túto fyzicky napadol údermi rukami - pästami a fackami na jej tvár a telo a so slovami, že ju zabije a zlikviduje, kde tento útok si u poškodenej vyžiadal jednorazové ošetrovanie vo FN Trenčín,

pretože sa nestal skutok, pre ktorý je obžalovaný stíhaný.

Citovaný rozsudok okresného súdu nenadobudol právoplatnosť, nakoľko ihneď po jeho vyhlásení na hlavnom pojednávaní okresného súdu ho napadol odvolaním prokurátor Okresnej prokuratúry Trenčín (ďalej len „prokurátor“) v neprospech obžalovaného.

V písomných dôvodoch odvolania prokurátor namietol závery a odôvodnenie rozsudku okresného súdu, s ktorými nesúhlasí. Poukázal na to, že nie je pravdou, že by poškodená H. pri svojom výsluchu na hlavnom pojednávaní na okresnom súde dňa 14.08.2018 poprela celú svoju výpoveď z prípravného konania. Poškodená sa vyjadrila len v tom zmysle, že nemala obavu o svoj život a zdravie tak ako to uviedla v prípravnom konaní. Prokurátor k tomu uviedol, že v zmysle Trestného zákona a aj z judikatúry (B20/5/1979) vyplýva, že „vyhrážka musí byť objektívne spôsobilá vzbudiť dôvodnú obavu, nie je však nutné, aby dôvodná obava bola v tom, komu sa vyhrážalo, skutočne vzbudená“. Z uvedeného teda vyplýva, že nie je podstatné, či poškodená pociťovala vyhrážanie sa obvineného o svoj život a zdravie. Vyhrážka, že poškodenú obvinený „zabije a zlikviduje“ v spojitosti s fyzickým útokom obvineného na poškodenú, ktorú mal fackať a biť pästami (čo poškodená nepoprela ani na hlavnom pojednávaní) je jednoznačne spôsobilá vzbudiť dôvodnú obavu o život a zdravie poškodenej. Navyše poškodená sa jednoznačne vyjadrila v prípravnom konaní, že sa bojí tak o svoj život a zdravie ako aj jej syna, nakoľko obvinený sa takto vyhrážal aj jej synovi. Poškodená H. na hlavnom pojednávaní taktiež uviedla, že

po výsluchoch v prípravnom konaní si svoje výpovede zbežne prebehla, tieto dobrovoľne podpísala a nežiadala ich opravu, či doplnenie, teda nie je pravdou odôvodnenie samosudkyne, kde uvádza, že poškodená si výpovede vôbec neprečítala. Taktiež sa vo vyšetrovacom spise nenachádzajú žiadosti poškodenej o tom, že chcela vo veci opakovane vypovedať a zmeniť svoje pôvodné výpovede proti obvinenému T.. Poškodená H. mala možnosť sa v tomto smere vyjadriť tak pri znaleckom skúmaní jej ako poškodenej ako aj pri preštudovaní vyšetrovacieho spisu, o ktorom bola upovedomená, no na ktorý sa bez ospravedlnenia, či uvedenia dôvodu nedostavila. V každom prípade prokurátor hodnotí výpoveď poškodenej na hlavnom pojednávaní dňa 14.08.2018 ako nevierohodnú a nelogickú. Poškodená očividne úmyselne zľahčovala konanie obvineného T., v časti ho ani nepoprela, pričom akoby vinu za spáchaný skutok prenášala na seba. Prokurátor je toho názoru, že vierohodnejšia a autentickjšia je výpoveď poškodenej práve z prípravného konania, a to s prihliadnutím na to, že toho času sa obvinený T. nachádza vo výkone väzby. Okrem iného aj pre skutok, ktorý je kvalifikáciou prakticky totožný s predmetným skutkom a kde jednou z poškodených je práve a zase poškodená H.. Je toho názoru, že je nelogický postup samosudkyne pri odmietnutí vykonania ďalších navrhovaných dôkazov, ktoré okrem iného boli vykonané aj v prípravnom konaní, prinajmenšom najmä prehratie DVD záznamu s výsluchu maloletého U. H. (ak nie priamo jeho výsluchom na hlavnom pojednávaní), nakoľko tento bol svedkom daného skutku. Ďalej výsluchom svedka I., ktorému mala poškodená priamo ku skutku volať a povedať mu, aby prišiel, že sa bojí, kde jej mal svedok povedať, že nejde, ale volá políciu. V neposlednom rade poukázal na znalecký posudok ohľadne vyšetrenia duševného stavu obvineného, z ktorého vyplýva, že u obvineného T. sa rozvíja závislosť od alkoholu, kde síce jeho pobyt na slobode nie je pre spoločnosť nebezpečný, ale napriek tomu navrhuje, aby bolo obvinenému uložené ochranné protialkoholické liečenie ambulantnou formou. Prokurátor z vyššie uvedených dôvodov navrhol, aby krajský súd podľa § 321 ods. 1 písm. b/, c/ Tr. por. napadnutý rozsudok zrušil a podľa § 322 ods. 1 Tr. por. vec vrátil okresnému súdu, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

K odvolaniu prokurátora sa obžalovaný, jeho obhajca ani poškodená do konania nariadeného verejného zasadnutia krajského súdu o ňom, písomne bližšie nevyjadrili.

Na verejnom zasadnutí krajského súdu prokurátorka krajskej prokuratúry navrhla, aby krajský súd zrušil napadnutý rozsudok podľa § 321 ods. 1 písm. b/, c/ Tr. por. a podľa § 322 ods. 1 Tr. por. vec vrátil okresnému súdu, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

Obžalovaný G. T. a jeho obhajca na verejnom zasadnutí krajského súdu navrhli, aby odvolanie prokurátora bolo ako nedôvodné zamietnuté.

Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací na podklade podaného odvolania, ktoré mu spolu so spisom bolo predložené dňa 17. októbra 2018, nezistiac dôvody pre zamietnutie odvolania podľa § 316 ods. 1 Tr. por. a ani dôvody pre zrušenie napadnutého rozsudku podľa § 316 ods. 3 Tr. por., vykonal vo veci verejné zasadnutie dňa 05. decembra 2018. Na verejnom zasadnutí odvolací súd postupom podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť všetkých výrokov napadnutého rozsudku, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Uvedeným postupom zistil, že odvolanie prokurátora nie je dôvodné. Nezistil pritom chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané a ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

Po splnení prieskumnej povinnosti odvolací súd zistil, že okresný súd vykonal všetky potrebné dôkazy v rozsahu nevyhnutnom na objasnenie skutkového stavu veci a tieto správne a v súlade so zásadou „v pochybnostiach v prospech obžalovaného“ uvedenou v § 2 ods. 4 Tr. por. vyhodnotil jednotlivo i v ich súhrne tak, ako mu ukladá ustanovenie § 2 ods. 12 Tr. por. a dospel ku správnym skutkovým zisteniam i právnym záverom. Okresný súd svoje skutkové zistenia správne oprel o výpovede obžalovaného G. T., o svedeckú výpoveď N. H., ktorá má i procesné postavenie poškodenej. Tieto v súlade s ustanovením § 168 ods. 1 Tr. por. podrobne a vecne správne odôvodnil v napadnutom rozsudku a pritom presvedčivo vysvetlil, o ktoré skutočnosti oprel svoje závery o oslobodení obžalovaného spod obžaloby. Jeho rozhodnutie je založené na starostlivom vyhodnení celého dokazovania a to spôsobom ako prikazuje ustanovenie § 2 ods. 12 Tr. por. Úvahy a závery okresného súdu založené na zásadách logického konania a uvažovania sú vecne správne a odvolací súd sa s nimi stotožňuje.

Okresný súd na podklade vo veci vykonaných dôkazov, na ktoré podrobne poukázal v odôvodnení napadnutého rozsudku, správne zistil pri vyhodnení vykonaných dôkazov jednotlivo ako aj vo

vzájomnej súvislosti, že nevytvárajú ucelenú reťaz priamych a nepriamych dôkazov, z ktorých by bolo možné odvodiť vinu obžalovaného G. T.. Odvolací súd rovnako ako okresný súd dospel k záveru, že vykonané dôkazy nevyznegli jednoznačne a dôkazy nesvedčia k vyvodu bezpečného záveru, že sa stal skutok pre ktorý je obžalovaný stíhaný. Správne poukázal na výpoveď poškodenej z hlavného pojednávania zo dňa 14.08.2018, ktorá z vlastnej vôle po opakovanom poučení súdom zmenila svoju výpoveď, pričom popísala útok zo strany obžalovaného ako bežnú rodinnú hádku z dôvodu žiarlivosti s tým, že uviedla, že nemala strach o svoj život a zdravie, nepociťovala útok zo strany obžalovaného ako životu nebezpečný a poprela, že jej výpovede z prípravného konania boli pravdivé.

Odvolací súd považuje za potrebné poukázať aj na to, že hodnotenie vykonaných dôkazov v trestnom konaní upravuje ustanovenie § 2 ods. 12 Tr. por. Podľa tohto ustanovenia orgány činné v trestnom konaní a súd hodnotia dôkazy podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán. Zákon pritom neustanovuje nijaké pravidlá, pokiaľ ide o mieru dôkazov potrebných na preukázanie určitej skutočnosti, ani váhu jednotlivých dôkazov. Voľné hodnotenie dôkazov je dôsledkom zložitej duševnej činnosti a vytvára sa logickým úsudkom. Orgány činné v trestnom konaní a súd musia vo svojom rozhodnutí zdôvodniť svoje vnútorné presvedčenie. Vnútorné presvedčenie je odôvodnené objektívnymi skutočnosťami a je ich logickým dôsledkom. Možno preto teda preskúmať, či postup pri vytváraní vnútorného presvedčenia bol správny a či vnútorné presvedčenie je dôvodné.

Odvolací súd po preskúmaní veci dospel k rovnakým skutkovým a právnym záverom ako okresný súd a osvojil si tiež dôvody a úvahy, ktorými okresný súd rozviedol a vysvetlil svoje zistenia a právne závery, preto odvolacie námietky prokurátora, ktoré vo svojej podstate sú len opakovaním námietok prednesených už pred okresným súdom a s ktorými sa ten dostatočne a vecne správne vypořiadal v odôvodnení napadnutého rozsudku, nepovažoval za dôvodné. Smerovali totiž vo svojej podstate len do hodnotenia vykonaného dokazovania, ktoré prokurátor navrhol vyhodnotiť inak, než urobil okresný súd. V tomto smere treba uviesť, že každý orgán trestného konania hodnotí vykonané dôkazy podľa § 2 ods. 12 Tr. por. v súlade so zásadou voľného hodnotenia dôkazov a podľa vlastného vnútorného presvedčenia. Odvolací súd nemôže preto vstupovať do tohto hodnotenia dôkazov a nariadiť súdu nižšieho stupňa k akým záverom má dospieť. Na základe týchto úvah možno potom vysloviť, že ak prvostupňový súd dospeje k určitému záveru a tento záver je výsledkom logického konania a uvažovania, nemožno mu potom vytknúť žiadne pochybenie. Tak je tomu aj v posudzovanej veci. Rozhodnutie okresného súdu je správne a v súlade so zákonom, lebo má oporu vo vykonanom dokazovaní.

Odvolací súd nad rámec úvah okresného súdu dodáva a zdôrazňuje, že pokiaľ ide o výpovede poškodenej N. H. z prípravného konania, tak tieto okresný súd vôbec nemal čítať na hlavnom pojednávaní, nakoľko pri týchto procesných úkonoch v prípravnom konaní bola porušená zásada kontradiktórnosti. Odvolací súd zo spisového materiálu zistil, že obžalovaný G. T. v prípravnom konaní výslovne požiadal, aby bol zúčastnený na všetkých úkonoch prípravného konania vykonávaných do budúcnosti. Na výpovediach poškodenej N. H. vykonanej v prípravnom konaní dňa 20.10.2017 nebol obžalovaný G. T. prítomný (viď. zápisnice založené na č.l.46 až 55 vyšetrovacieho spisu). Z tohto dôvodu okresný súd nesprávne čítal výpoveď poškodenej na hlavnom pojednávaní a následne odstraňoval rozpory vo výpovediach. Odvolací súd dospel k záveru, že výpovede poškodenej N. H. z prípravného konania zo dňa 20.10.2017 sú procesne nepoužiteľné.

Pokiaľ ide o námietku prokurátora, že okresný súd nesprávne na hlavnom pojednávaní zamietol ďalšie návrhy prokurátora na vykonanie dokazovania, k tomu odvolací súd uvádza, že okresný súd v uvedenom smere postupoval správne. Odvolací súd zistil, že ani z výpovede maloletého U. H. (syna poškodenej) a ani z výpovede svedka G. I. nevyplývajú žiadne vyhrážky zo strany obžalovaného G. T. na poškodenú. Syn poškodenej vo svojej výpovedi v prípravnom konaní potvrdil v podstate len to, že sa obžalovaný s poškodenou bili a svedok G. I. len potvrdil, že mu poškodená N. H. do telefónu povedala, že sa bojí a on zavolať policajtov.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti odvolací súd dospel k záveru, že okresný súd rozhodol na základe náležite zisteného skutkového stavu veci, zákonne a vecne správne, preto odvolanie prokurátora ako nedôvodné podľa § 319 Tr. por. zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je sťažnosť prípustná.